ماشومانو مقدس کتاب
وړاندې کونکے

یونس او غټ کب

لیکونکے: Edward Hughes

خیال: Jonathan Hay
Alastair Paterson

خوښونکے: Mary-Anne S.

ترجمه کونکے: Aim4Faith Ministries

مددګار: Bible for Children
www.M1914.org

©2023 Bible for Children, Inc.
تاسو دا قیصۍ نقل کولے شئ یا چاپ کولے شئ خو دا خرڅولے نۀ شئ.

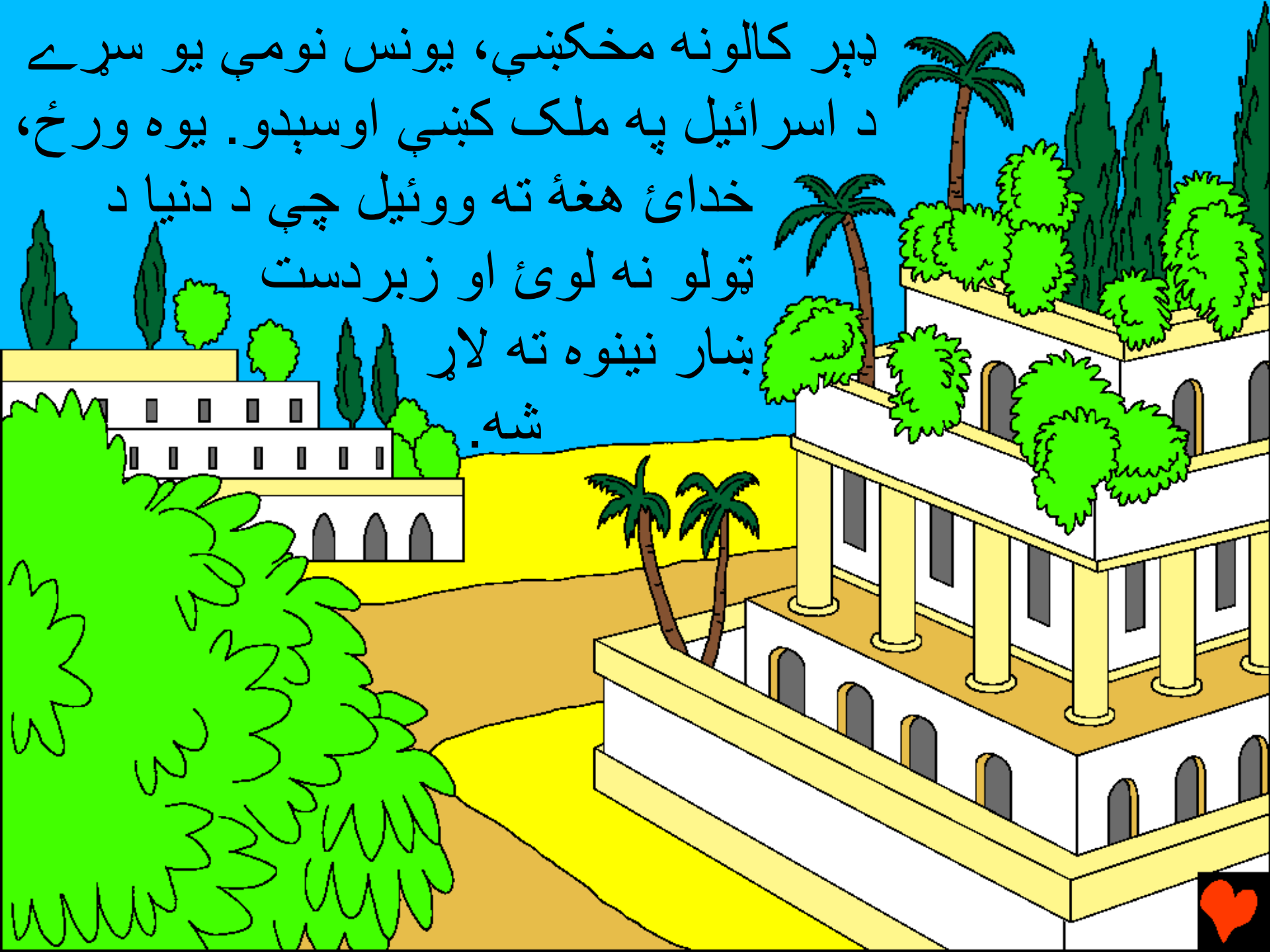
ډېر کالونه مخکښې، یونس نومې یو سړے
د اسرائیل په ملک کښې اوسېدو. یوه ورځ،
خدائ هغهٔ ته ووئیل چې د دنیا د
تولو نه لوئ او زبردست
ښار نینوه ته لاړ
شه.

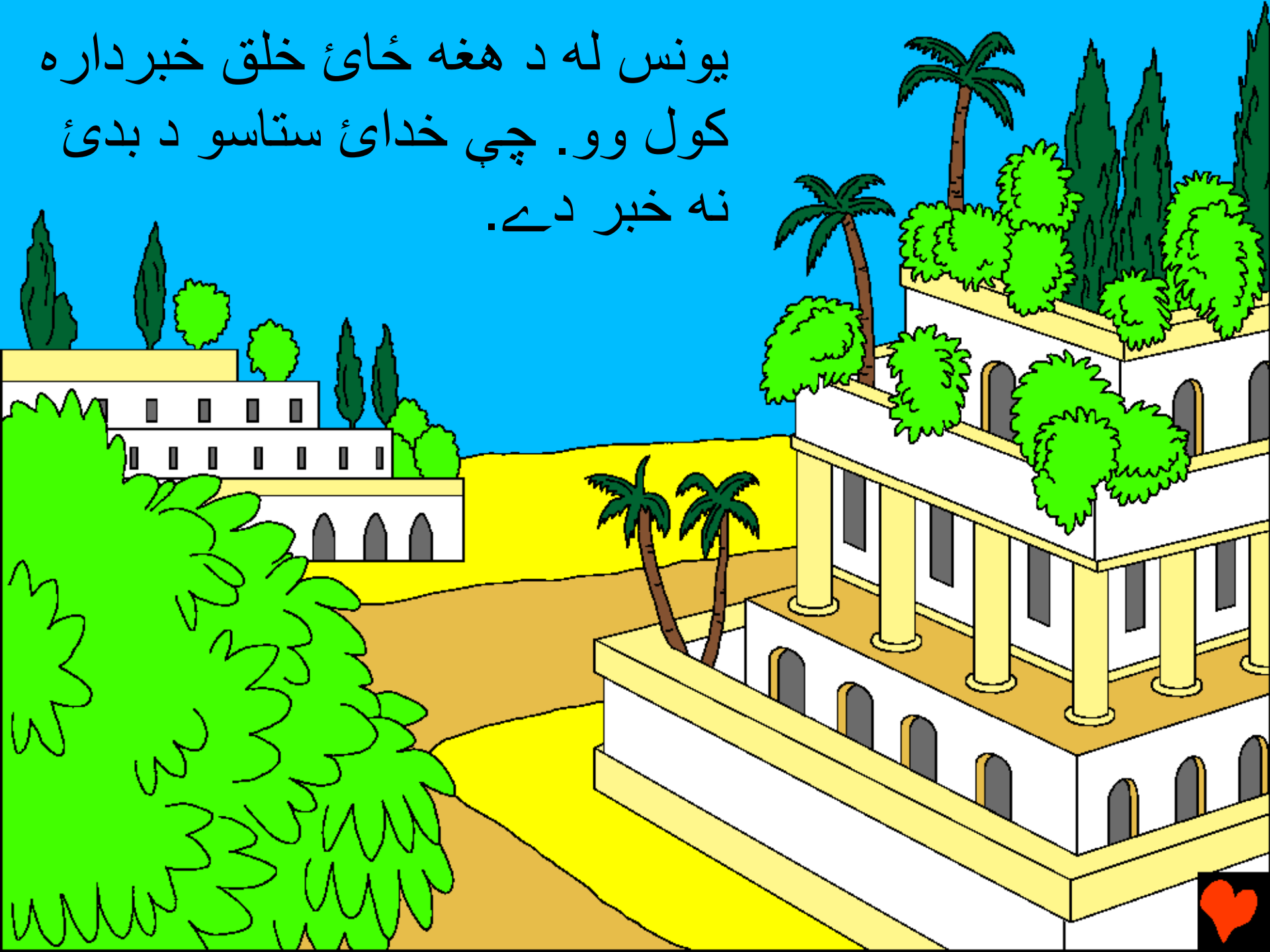
يونس له د هغه ځائ خلق خبردارہ
کول وو. چې خدائ ستاسو د بدئ
نه خبر دے.

یونس د خدائ نافرمانی وکړی! نینوه
ته د تلو په ځائ، یونس په جهاز کښې
ترسیس نومې ځائ ته لاړو.

مالک خدائ په سمندر کښې لوئ طوفان راوستلو. یو ډېر لوئ طوفان وو! مانګیان یرېدل چې هسې نه جهاز ډوب شی.

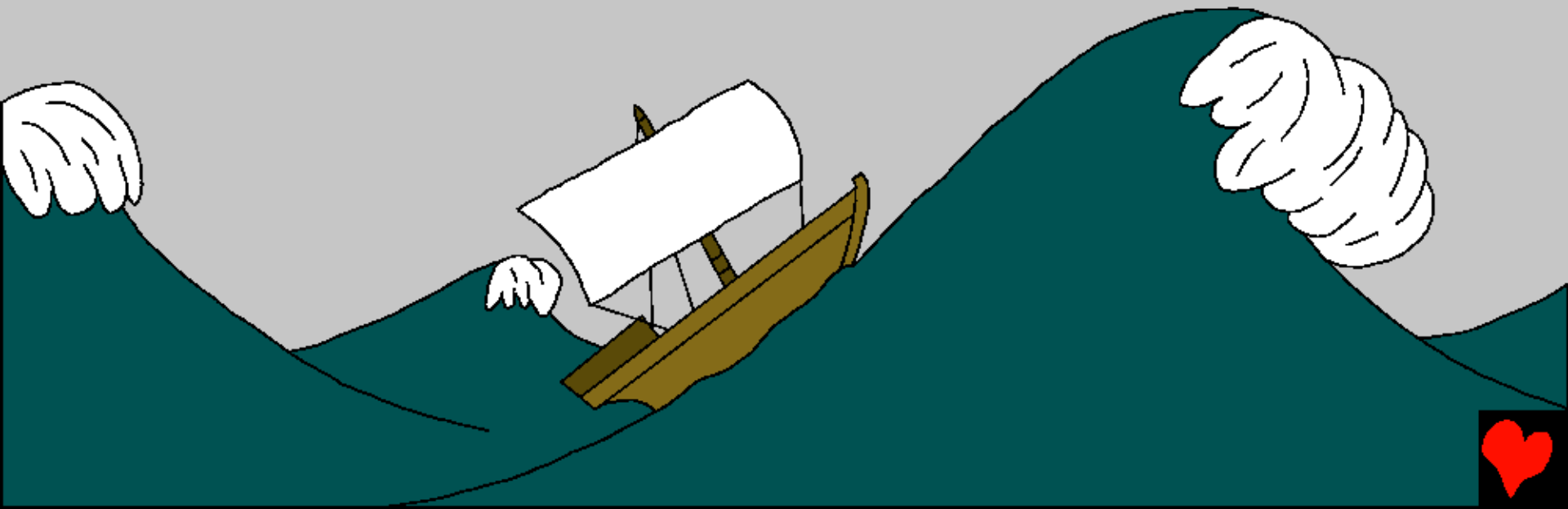

طوفان نور هم زیاتېدو. یرېدونکو مانکیانو د خپلو معبودانو نه دعا وغوښته او د جهاز سپکولو د پاره ئې خپل ټول سامان اوبو ته وغورزولو. خو هیڅ هم ونۀ شول.

یونس په جهاز کښې واحد سړے وو چې دعا ئې نه
کوله. د دې په ځائ هغه په جهاز کښې اودۀ وو. د جهاز
مشر هغه ولېدو او وې وئيل، تۀ ولې اودۀ ئې؟ پاڅه خپل
معبود له آواز ورکړه. کېدے شی چې هغه مونږ یاد کړی
او مرګ نه بچ شو.

مانکیانو زر فیصله وکړه چې د دې مصیبت تعلق یونس سره
دے. هغۀ هغوئ ته ووئیل چې د خدائ نه تښتی. هغوئ ترې
تپوس وکړو، مونږ تا سره څۀ وکړو چې د سمندر طوفان
زمونږ د پاره قلار شی؟ یونس جواب ورکړو، ما اوچت کړئ
او سمندر ته مې وغورزئ. ځکه
چې ما ته پته ده چې دا لوئ
طوفان زما په وجه
راغلے دے.

مانکیانو نۀ غوښتل چې
یونس مړ کړی. هغوئ
کوشش وکړو چې جهاز
اوچې ته راولی. خو
داسې ئې ونۀ کړے
شول. داسې کولو
د پاره صرف
یو څېز وو.

د بخښنې د پاره دعا نه پس، مانکیانو یونس اوچت کړو او سمندر ته ئې وغورزولو.

چې څنګه یونس د اوبو په چپو کښې پټ شو، نو سمندر قلار شو او هوا اودرېده. د حالاتو بدلېدو سره مانکیان د طوفان نه زیات په دې خبره یره کښې شو. هغوئ له دا پېژندل پکار وو چې صرف خدائ داسې کولے شی. په یره او حېرانتیا کښې هغوئ د خدائ عبادت وکړو.

په دې دوران کښې د نافرمانه رسول سره ډېره عجیبه واقعه وشوه. د سمندر په چپو کښې ډوبېدو، او یونس ته پته وه چې هیڅوک ئې نۀ شی بچ کولے. هغه به ډوبیږی خو د خدائ منصوبه بل څۀ وه.

خدائ یو غټ کب تیار کړے وو چې یونس تپر کړی.
کب په صحیح وخت راغلو! هغه غټ کب یونس تپر کړو.
یونس تر درېوو ورځو پورې د کب په
ګېډه کښے وو. هغۀ سره د سوچ او دعا
د پاره ډېر وخت وو.

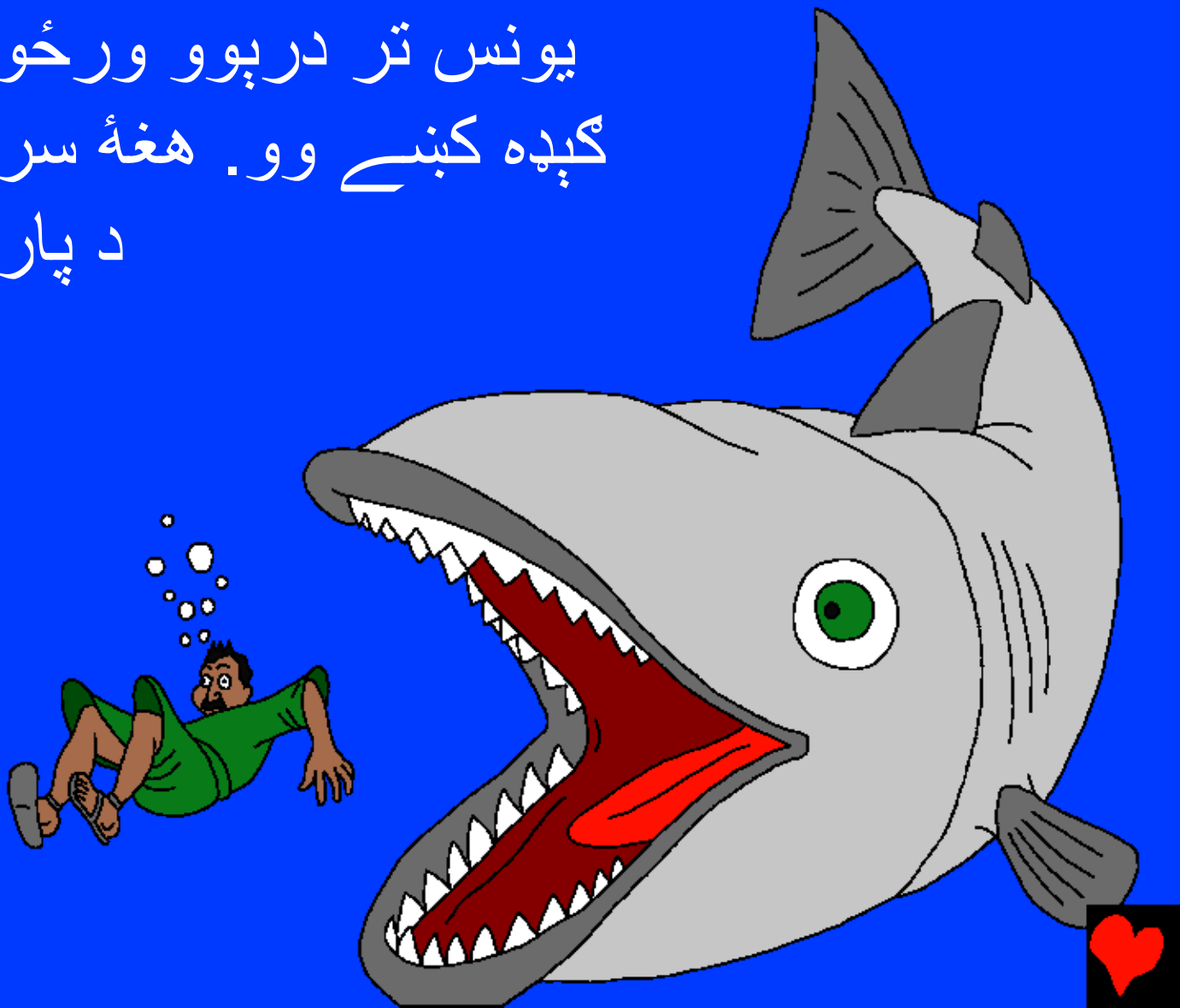

درې ورځې پس یونس آخر د خدائ د تابعداری کولو وعده وکړه. هم هغه وخت، خدائ کب سره خبرې وکړې، او کب یونس په اوچه ولټئ کړو.

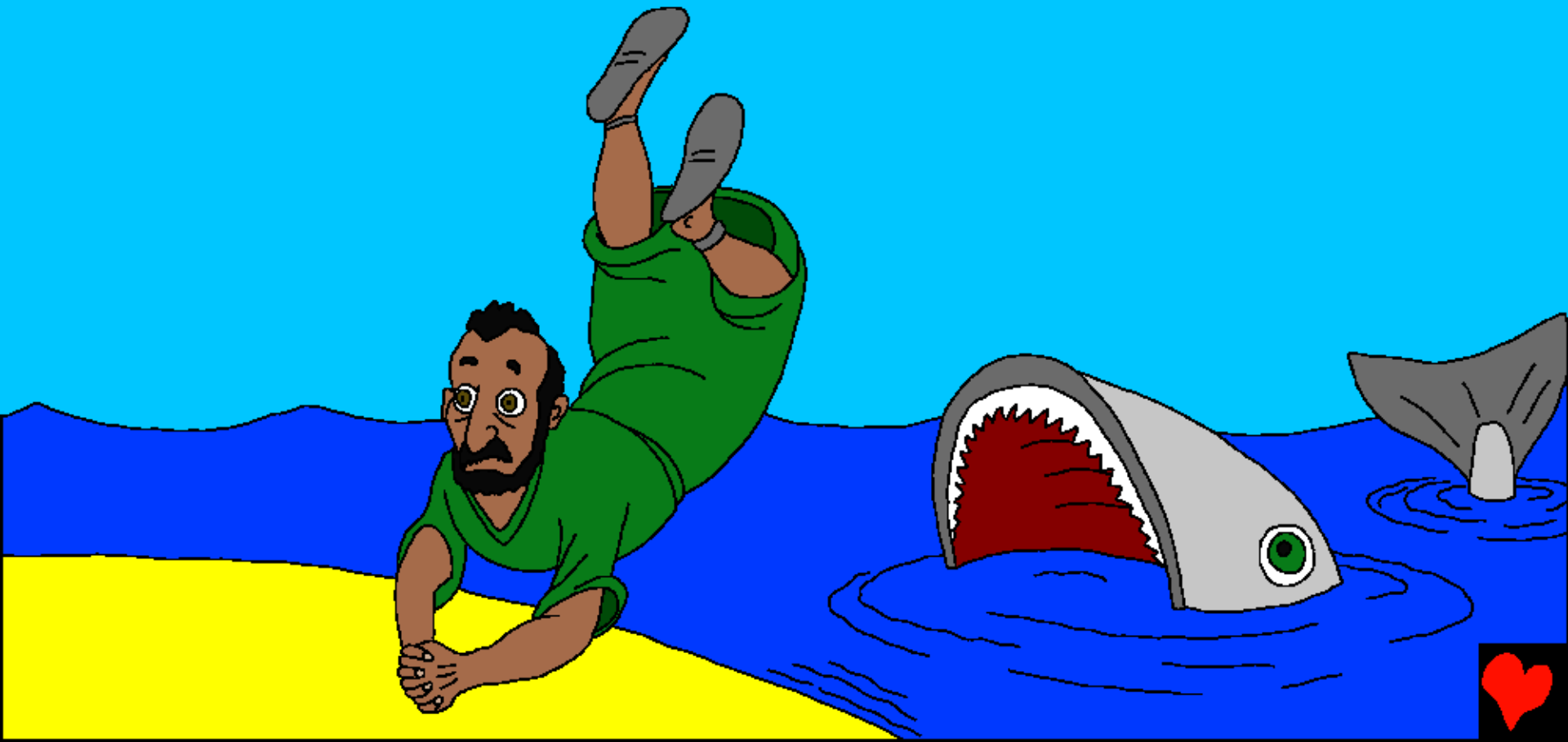

یو ځل بیا خدائ یونس ته ووئیل چې نینوه ته لاړ شه
او د خدائ د کلام پیغام ورسوه. دا ځل یونس لاړو.
یونس په چغو چغو بنار ته داخل شو، په ځلوېښتو
ورځو کښې به نینوه ختمه کړے شی.

د نینوه خلقو د خدائ په کلام ایمان راوړو. هغوئ روژه ونیوله او د خپلو ګناهونو د بخښنې د پاره ئې د ټاټ جامې واغوستې. تر دې چې بادشاه هم د خدائ په وړاندې خپل ځان عاجز کړو. هغه د خپل تخت نه کوز شو، د ټاټ جامې ئې واچولې او په خاورو کښې کښېناستو. هغۀ حکم وکړو چې هر څوک دې د خپلو بدعملو نه راوګرځی او د

بخښنې د پاره دې د خدائ نه دعا وغواړی.

خدائ هغوئ معاف کړل! دا به په نینوه کښې د خوشحالئ
نه ډکه ورځ وه چې کله خلقو ته معلومه شوې
وی چې خدائ هغوئ
معاف کړل.

یونس ولې خفه وو؟ هغۀ خدائ ته ووئیل، ما ته پته ده چې
تۀ رحیم او مهربان خدائ ئې، زر نۀ غصه کیږې. په غصه
کښې په قلاره او مینه کښې غنی ئې او عذاب نۀ نازلوې. په
نورو الفاظو کښې، یونس ته پته وه
چې خدائ همېشه هغوئ معاف
کوی چې د خپلو ګناهونو نه
معافی غواړی او د خدائ د
کلام تابعداری کوی. داسې
ښکارېدل چې د یونس د نینوه
خلق خوښ نۀ شول. هغۀ نۀ
غوښتل چې هغوئ معاف شی.

یونس د خدائ نه دومره خفه وو چې وئیل ئې، ما مړه کړه،
ځکه چې زما د دې ژوند نه مرګ بهتر دے.

یونس د ښار نه بهر کښېناستو، دا انتظار ئې کولو چې
خدائ به مخکښې څۀ کوی. خدائ د غټو پانو واله یو
بوټے تیار کړو. ډېر زر راغټ شو، او ټوله
ورځ ئې یونس د نمر نه بچ کړو.

بله ورځ سحر خدائ یو جینجے راولیږلو چې هغه بوتے ئې وخوړلو. بیا خدائ یوه ګرمه او تږه هوا تیاره کړه چې یونس ئې وسوزولو. تر دې پورې چې هغۀ سوچ کولو چې مړ به شی. په دې یونس نور هم غصه کښې شو.

بیا خدائ یونس ته ووئیل، تۀ په دې بوتی
دومره غمګین شوې، اګر چې تا د دې دپاره
څۀ نۀ دی کړی او نۀ دې غټ کړے
دے. دا په یوه شپه کښې زرغون
شو او په یوه

شپه کښې
اوچ شو.

خو په نینوه کښې د یو سل او شلو زره نه
زیات خلق اوسیږی څوک چې په ښۍ او بد
نۀ پوهیږی، او ورسره ډیر ځناور
هم دی. ولې ما ته دا نۀ دی پکار
چې زۀ په دغه
غټ ښار
رحم وکړم؟

یونس او غټ کب

دَ خدائ په کلام په مقدس کتاب کښې دا قیصۍ

شته دے

یونس

"ستا دَ خبرو تشریح نُور بخښی ۔"
زبور 130:119

ختم شو

دا قیصۍ مونږ ته زمونږ د حیرانونکی خدائ په باره کښې ښودنه کوې چې چا مونږ پیدا کړو او چې څوک غواړی چې هغه مونږ وپیژنو.

خدائ پوهیږی چې مونږ ډیر علط کارونه کړی دی، چې هغې ته هغه ګنا وایې. د ګنا مزدوی مرګ دے خو خدائ مونږ سره ډیره مینه کوې نو ځکه هغۀ خپل یک یو زوئ راولیږلو چې هغه زمونږ د ګناهونو د خاطره سزه وزغمې او په سولې خپل ځان قربان کړې.او بیا عیسی د مړو نه ژوندے شو او آسمان ته لاړو. کۀ تۀ په عیسی باندې ایمان راوړې او د هغۀ نه د خپلو ګناهونو بخښنه غواړې نو هغه به تا ته بخښنه وکړې. هغه تا خواته راځی او ستاسو دننه به استوګنه کوی او تۀ به هغه سره د همیشه د پاره ژوندے اوسیږی.

کۀ تۀ په دې ایمان لرې چې دا ربښتیا دی نو خدائ ته ووایه.خوږه عیسی زۀ ایمان لرم چې هم تۀ خدائ یې. تا زما د خاطره پیدا شوې او زما د خاطره مړ شوې او اوس تۀ د تل د پاره ژوندے یې. زما په ژوند کښې راشه او زما ګناهونه وبخښه، چې زۀ هم د نن نه ژوندون ومومم او د همیشه د پاره تاسره یم. زما مدد وکړه چې زۀ ستا تابعداری وکړم او ستا زوئ یا لور جوړه شم. آمین
مقدس کتاب ولولئ او خدائ سره روزانه خبرې وکړئ، یوحنا۳:۱۲